

EUROPEAN COURT OF HUMAN RIGHTS
COUR EUROPÉENNE DES DROITS DE L'HOMME

EUROPSKI SUD ZA LJUDSKA PRAVA

PRVI ODJEL

URH protiv HRVATSKE

(Zahtjev br. 60130/16)

PRESUDA

STRASBOURG

13. siječnja 2022.

Ova je presuda konačna, no može biti podvrgnuta uredničkim izmjenama.

U predmetu Urh protiv Hrvatske,

Europski sud za ljudska prava (Prvi odjel), zasjedajući u odboru u sastavu:

Péter Paczolay, *predsjednik*,

Alena Poláčková,

Gilberto Felici, *suci*,

i Liv Tigerstedt, *zamjenica tajnice Odjela*,

uzimajući u obzir:

zahtjev (br. 60130/16) protiv Republike Hrvatske koji je hrvatski državljanin g. Dragutin Urh, rođen 1962., iz Rijeke („podnositelj zahtjeva“), podnio Sudu na temelju članka 34. Konvencije za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda („Konvencija“) dana 11. listopada 2016., kojeg zastupa g. G. Marjanović, odvjetnik iz Rijeke;

odluku da se Vladu Republike Hrvatske („Vlada“), koju zastupa njezina zastupnica, gđa Š. Stažnik, obavijesti o prigovoru u pogledu prava podnositelja da mu se ne sudi dva puta za isto djelo, a da se ostatak zahtjeva proglasi nedopuštenim;

očitovanja stranaka;

nakon vijećanja zatvorenog za javnost dana 7. prosinca 2021.,

donosi sljedeću presudu koja je usvojena na navedeni datum:

PREDMET

1. Dana 26. kolovoza 2011. podnositelju je izrečena novčana kazna u iznosu od HRK 500 (otprilike 66 eura) u prekršajnom postupku zbog narušavanja javnog reda i mira jer je fizički napao izvjesnog N.M.-a udarajući ga zatvorenim šakama po licu i tijelu 21. travnja 2011. godine.

2. Presudom od 1. listopada 2013., koja je potvrđena povodom žalbe 26. ožujka 2014., podnositelj zahtjeva je također proglašen krivim i osuđen na uvjetnu kaznu zatvora u kaznenom postupku kojeg je pokrenuo N.M. jer ga je podnositelj zahtjeva udario zatvorenim šakama po licu i tijelu i time mu nanio tjelesnu ozljedu dana 21. travnja 2011.

3. Podnositeljeva ustavna tužba je odbijena 19. svibnja 2016. godine.

4. Podnositelj zahtjeva je prigovorio da mu je suđeno i da je osuđen dva puta za isto djelo suprotno članku 4. Protokola 7. uz Konvenciju.

OCJENA SUDA

NAVODNA POVREDA ČLANKA 4. PROTOKOLA BR. 7. UZ KONVENCIJU

5. Sud primjećuje da ovaj prigovor nije očigledno neosnovan u smislu članka 35. stavka 3 (a) Konvencije niti nedopušten na bilo kojoj drugoj osnovi. Stoga se mora proglasiti dopuštenim.

6. Opća načela u pogledu pravila *ne bis in idem* sažeta su u predmetu *A. i B. protiv Norveške* [VV] (br. 24130/11 i 29758/11, stavci 101.-154., ECHR 2016).

7. Sud je prethodno utvrdio povredu prava da se ne bude dva puta suđen ili kažnjen za isto djelo u gotovo identičnim okolnostima u predmetu *Maresti protiv Hrvatske* (br. 55759/07, stavci 55.-69., 25. lipnja 2009.). Ne vidi razloga da ne zaključi isto u ovome predmetu.

8. Naime, uzimajući u obzir činjenicu da fizički napad na N.M.-a predstavlja element prekršaja za koji je podnositelj zahtjeva proglašen krivim te da je u kaznenom postupku on ponovno proglašen krivim, između ostalog, za udaranje N.M.-a (usporedi predmet *Maresti*, prethodno citiran, stavak 63.), Sud ne smatra da se vođenjem tih dvaju postupaka nastojalo ostvariti komplementarne svrhe (nasuprot tome vidi predmet *Bajčić*, br. 67334/13, stavak 41., 8 listopada 2020.).

9. S obzirom na promjenu prakse hrvatskih tijela nakon donošenja presude u predmetu *Maresti*, Sud nadalje smatra da podnositelju zahtjeva nije bilo predvidljivo da će se protiv njega voditi kazneni postupak nakon pravomoćnosti osude u prekršajnom postupku.

10. Sagledavši okolnosti predmeta u cjelini, Sud stoga smatra da se za navedena dva postupka ne može reći da su dovoljno povezani u naravi, kako to zahtijeva sudska praksa Suda, da bi se smatralo da čine dio integriranog sustava sankcija na temelju hrvatskog prava zbog udaranja osobe na javnom mjestu (vidi, *mutatis mutandis*, *Milošević protiv Hrvatske*, br. 12022/16, stavak 42., 31. kolovoza 2021.). Upravo suprotno, budući da je dvaput kažnjen za isto ponašanje, prema stavu Suda, podnositelj zahtjeva pretrpio je nerazmjernu štetu zbog dupliciranja postupaka i kazni, koji nisu tvorili koherentnu-povezanu cjelinu u njegovu slučaju (vidi, *mutatis mutandis*, *A. i B. protiv Norveške*, prethodno citirano, stavci 112., 130. i 147.).

11. U takvim okolnostima, Sud smatra da nije potrebno ispitati jesu li dva postupka bila dovoljno povezana u vremenu (vidi mjerodavne kriterije navedene u presudi *A. i B. protiv Norveške*, citirane u stavku 6. ove presude; vidi također *Tsonyo Tsonev protiv Bugarske* (br. 4.), br. 35623/11, stavak 50., 6. travnja 2021.).

12. U skladu s prethodno navedenim, došlo je do povrede članka 4. Protokola br. 7. uz Konvenciju.

PRIMJENA ČLANKA 41. KONVENCIJE

13. Podnositelj zahtjeva je tražio EUR 5.000 na ime materijalne i nematerijalne štete. Sud ne nalazi uzročno-posljedičnu vezu između utvrđene povrede i navodne nematerijalne štete; stoga odbija taj zahtjev. Štoviše, u okolnostima ovog predmeta Sud smatra da utvrđenje povrede članka 4. Protokola 7. uz Konvenciju samo po sebi predstavlja dostatnu pravednu

naknadu za bilo koju nematerijalnu štetu koju je podnositelj zahtjeva mogao pretrpjeti (vidi *Maresti*, prethodno citiran, stavak 75.).

14. Podnositelj je također potraživao i EUR 1.500 na ime troškova i izdataka nastalih pred Sudom. S obzirom na dokumente koje posjeduje, Sud smatra razumnim dodijeliti podnositelju zahtjeva traženi iznos uz sve poreze koji bi mu se mogli zaračunati.

IZ TIH RAZLOGA, SUD JEDNOGLASNO

1. *utvrđuje* da je zahtjev dopušten;
2. *presuđuje* da je došlo do povrede članka 4. Protokola br. 7. uz Konvenciju;
3. *presuđuje*
 - (a) da tužena država treba isplatiti podnositelju zahtjeva, u roku od tri mjeseca, iznos od EUR 1,500 (tisuću petsto eura), uz sve poreze koji bi se mogli zaračunati podnositelju zahtjeva na ime troškova i izdataka, a koji iznos treba pretvoriti u hrvatske kune prema tečaju važećem na dan namirenja;
 - (b) da se od proteka prethodno navedena tri mjeseca do namirenja na navedeni iznos plaća obična kamata prema stopi koja je jednaka najnižoj kreditnoj stopi Europske središnje banke tijekom razdoblja neplaćanja, uvećana za tri postotna boda;
4. *odbija* ostatak zahtjeva podnositelja zahtjeva za pravednu naknadu.

Sastavljeno na engleskome jeziku i otpravljeno u pisanom obliku 13. siječnja 2022. godine u skladu s pravilom 77. stavcima 2. i 3. Poslovnika Suda.

Liv Tigerstedt
zamjenica tajnice

Péter Paczolay
predsjednik

© 2021 Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim sudom za
ljudska prava

*Presudu je preveo Ured zastupnika Republike Hrvatske pred Europskim
sudom za ljudska prava*